

- etiam divisibilem transeat, lib. 4, cap. 21, fere per totum. 503
18. Mobile corporeum motu successivo cur egeat? num. 2 et 11. 503 et 506
- Cur non nisi per medium ad locum distantem moveatur? cap. 19, num. 16. 499
19. In mutationibus successivis necessario assignatur terminus a quo extrinsecus, seu ultimum non esse: in instantaneis vero id non requiritur, ib., n. 7. 496
20. Mobile dum movetur, aliter se habet nunc, ac prius, quis sensus? ibid., num. 13. 498
21. Mutatio instantanea semper est terminus successivæ, quomodo intelligendum? num. 14. 498
22. Motus Angeli ad locum divisibilem in instanti, an dici possit transitus, quoad partem talis loci remotiorem? lib. 4, cap. 22, num. 2 et 3. 507
23. Mutatio loci in distans, et non per medium minime impugatur, ex eo quod darentur instantia immediata, lib. 4, cap. 19, num. 6. 496
24. Angelum posse se immediate transferre in locum distantem probabile est, lib. 4, cap. 18, n. 9. 494
- Oppositum probabilius, cap. 19, num. 16. 499
25. Moveri non potest Angelus in instanti ad locum remotum, etiam inadæquatum, transeundo per proximum adæquatum, lib. 4, cap. 22, a n. 4. 508
26. Moveri potest Angelus per instantia sibi succedentia, in alia, atque alia loca sibi coherentia, nec inde sequitur, nostri temporis instantia esse immediata, vel conflari ex eis tempus, eod. cap. 22, a num. 10. 509
27. Moveri semper Angelum a loco totali adæquato ad alterum adæquatum, ac adeo inter terminos positivos, quidam volunt, lib. 4, cap. 16, n. 1. 486
- Vera sententia posse moveri dicto modo, vel etiam a loco adæquato, ad inadæquatum, et e contra, a num. 2. 486
28. In prædictis motibus, quomodo spiritualis substantia a corporea differat? num. 4 et 5. 487
29. Præter motum localem, nihil reale potest Angelus in Angelum agere, lib. 4, cap. 28, num. 1. 523
- Hunc etiam motum, ac prævium impulsus, ab Angelo in Angelum posse naturaliter imprimi, qui negent, ibid., num. 2. 523
- Oppositum probatur, num. 3. 523
30. Quilibet Angelus movere potest alterum non invitum, eodem cap. 28, num. 10. 525
- Invitum vero non nisi superior movere potest inferiorem, ibid. 525
31. Motus localis qua ratione perfectior cæteris dicitur? lib. 4, cap. 27, num. 4 et 5. 522
32. Motus delationis, tractionis, projectionis, circularis, et detentio, quomodo fiant ab Angelo, lib. 4, cap. 31 per totum. 520
33. Motus progressivus proprie dictus, quid requirat? lib. 4, cap. 38, num. 20. 558
34. Motiva potentia, vide POTENTIA MOTIVA.

MUNDUS.

1. Mundi creatio, nec momento præcessit Angelorum creationem, nec e contra, lib. 4, cap. 3, per totum. 7
2. Mundus hic visibilis a Deo per Angelos gubernatur, lib. 6, cap. 17, a num. 1. 746
- Circa hanc gubernationem ut errarint antiqui philosophi? ibid., a num. 3. 747
3. Mundum hunc potest Deus in aliud tale spatium transferre, sicut potuit a principio in alio creare, lib. 4, cap. 3, num. 8. 435

- Potest etiam alium creare in quavis certa distantia ab hoc jam creato, cap. 8, num. 6. 455
4. E mundo egredi nequeunt Angeli de lege ordinaria, lib. 4, cap. 2, num. 8. 430

N

1. Ad naturalium proportionem an data sit Angelis gratia? vide GRATIA, num. 8.
1. Necessitas voluntatis, vide VOLUNTAS, num. 13 et 19.
1. Nobiliora non semper in se eminenter continent minus nobilia, lib. 4, cap. 25, num. 6. 517
- Nec semper unium in se, quæ in inferioribus dividuntur, cap. 29, num. 10. 528
1. Numerica distinctio, et numerus Angelorum, vide ANGELORUM MULTITUDO, etc.

O

OBJECTUM.

1. Objectum speciei, vel scientiæ adæquatum esse tripliciter intelligi, lib. 2, cap. 13, a num. 7. 173
- Solus ultimus modus approbatur, a num. 11. 175
2. Objectum adæquatum intellectus Angelici, quodnam sit, lib. 2, cap. 2, a num. 6. 85
- Hoc objectum absolute sumptum est genericum, respectu singulorum intellectuum in specie, ibid., num. 21 et 22. 91
3. Objecti præsentia extrinseca absque specie non sufficit ad cognitionem, lib. 2, c. 3, a n. 19. 100
4. Objectum minus proprie dicitur perfectio extrinseca actus, lib. 6, cap. 6, num. 25. 664
5. Objecta secundaria visionis beatæ an augeri vel minui possint, aut aliter variari. Vide visio, a num. 7.

OBSTINATIO, OB DURATIO.

1. Non omnis qui peccat obduratur, lib. 7, cap. 5, num. 26. 823
- Deum indurare, cum non miseretur, apud Augustinum quid significat, ibid., num. 27. 823
2. Obstinati ita sunt demones, ut nunquam a peccato commisso possint retrocedere, lib. 8, cap. 7, a num. 3. 983
3. Hujus obstinationis causa est impœnitentia, ibid., a num. 8. 985
4. Obstinatio dæmonum tanta est, ut nullum actum moraliter bonum faciant, sed semper actu peccent, lib. 8, cap. 8, a num. 4. 989
5. Obstinationis ad semper peccandum propria causa non est denegatio divini auxilii gratuiti, eodem lib., cap. 9, a num. 3. 991
- Non defectus cognitionis congruæ, a num. 8. 993
- Non denegatio generalis concursus, quamvis et id probabiliter dici queat, num. 18. 996
- Non item habitus a Deo infusus, necessitans ad male operandum, lib. 8, cap. 10, a num. 3. 997
- Nec odium Dei, ad quod dæmon necessitetur, ibid., num. 8. 999
- Non denique primum peccatum ipsius dæmonis in via commissum, num. 18. 1002
6. Vera hujus obstinationis causa est misera conditio status damnatorum, juncta fragilitate voluntatis creatæ, suis tantum viribus relictæ, cap. 11, num. 2 et seqq. 1003
7. Hæc causa generat tantum moralem impossibilitatem bene operandi, num. 23 et 24. 1009
8. Obstinatio animæ non est a libera electione mala,

quam in instanti separationis animam elicere nonnulli falso asserunt, eod. cap. 9, num. 5. 992

ODIUM.

1. Odium Dei non potest a solo Deo in voluntate produci, lib. 8, cap. 10, num. 8. 999
- Si produceretur, quomodo diceretur tunc Deus peccare? num. 12. 1000
2. Odium Dei an semper sequatur necessario ex poenalis actibus? lib. 8, cap. 11, a num. 18. 1008

OPUS, OPERATIO.

1. Opera quædam ita propria sunt Angelorum, ut nec Deo soli, nec alteri causæ creatæ tribui possint, lib. 1, cap. 1, num. 8. 3
2. Operatio etiam interna, non semper exercetur ab Angelo toto conatu, l. 3, c. 10, n. 10 et 28. 406 et 412
- Quin etiam potest Angelus ab omni prorsus opera externo cessare, lib. 4, cap. 11, num. 21. 472

ORDINARIA POTENTIA.

1. Ordinaria potentia, seu lex, quid sit? lib. 4, cap. 15, num. 6 et 7. 70

ORDO.

1. Ordo universi inverti potest ab Angelis, spectata eorum potentia motrice, lib. 4, cap. 27, n. 6. 522
2. Quo ordine illuminationes Angelorum a Deo usque ad infimos deriventur, lib. 6, c. 19 per totum. 760
- Vide etiam ILLUMINATIO, num. 14 et 15.
- Ordo Hierarchicus, vide CHORUS.

P

1. Parabola Divitis et Lazari fueritne vera historia, lib. 8, cap. 11, n. 26, et c. 12, n. 22. 1010 et 1016
2. Passiones quomodo etiam in Angelis reperiantur? lib. 3, cap. 1, num. 6. 369

PECCABILITAS, IMPECCABILITAS.

1. Peccabilitas unde creatæ voluntati proveniat? lib. 3, cap. 7, a num. 10. 390
- In pura natura necessario competit voluntati etiam credibili, num. 16. 392
2. Impeccabilis modo aliquo Angelus in pura natura a quibusdam asseritur, lib. 3, cap. 7, num. 3. 388
- Alii omnino peccatum affirmant, num. 5. 388
- Verior sententia Angelum in pura natura esse peccabilem, ibid., a num. 6. 389
- Quamvis vitare tunc posset omne peccatum contra legem naturalem, a num. 7. 389
3. Impeccabilem venialiter Angelum in pura natura quidam indicant, lib. 3, cap. 8, num. 1. 393
- Id verum est de veniali ex surreptione, esto aliqui id negent, a num. 3. 394
- Falsum vero de veniali ex parvitate materiæ, a num. 6. 394
4. Peccabiles essent Angeli etiam in pura natura in primo quoque suæ creationis instanti, lib. 3, cap. 9, a num. 3. 397
5. Impeccabilem ab intrinseco puram creaturam extra visionem beatam, in quocumque statu dari posse qui sentiant, lib. 7, cap. 3, num. 2 et 3. 802
- Contrarium astruitur late, ibid., a num. 11. 805
6. Peccabiles reipsa fuisse Angelos fide constat, lib. 7, cap. 3, num. 1. 802

PECCATUM.

1. Ad peccandum sufficit objectum delectabile, esto cognoscatur esse turpe, lib. 3, cap. 9, num. 13. 400
2. Ad peccandum an, et quis defectus prærequiritur ex parte intellectus, vide verbo INTELLECTUS, a n. 19.
3. Peccatorum multiplicatio fit, vel per diversos actus, vel per multiplicem malitiam in eodem actu, lib. 7, cap. 15, num. 1. 897
4. Peccatum rarius inchoatur cum perfecta consideratione, quam ea superveniente continuatur, lib. 7, cap. 8, num. 10. 845
5. Peccatum superbiæ cadere potest in Angelis, lib. 7, cap. 8, num. 1. 842
6. Per superbiam Lucifer in via peccavit, ib., n. 4. 843
- Imo id fuit ejus primum peccatum, c. 9, a n. 6. 846
- Et simul habuit inordinationem amicitiae sui, et concupiscentiæ, a num. 10. 848
7. Primum peccatum Angelorum non fuit omissionis, lib. 7, cap. 10, num. 15. 861
8. Peccatum superbiæ in Lucifero fuisse inordinatum amorem suæ beatitudinis naturalis, qui velint, lib. 7, cap. 10, num. 2. 857
- Variae deformitates, quæ in illo amore excogitari possunt excluduntur, a num. 4. 857
9. Fuisse potius inordinatum amorem supernaturalis Beatitudinis, alii autumant, lib. 7, c. 11, n. 1. 864
- Expenduntur quædam deformitates, quæ in hac supernaturalis beatitudinis appetitione excogitantur, ibidem late a num. 5. 865
10. Alii asseruerunt peccatum superbiæ in Lucifero fuisse appetitionem divinæ æqualitatis absolute, lib. 7, cap. 12, num. 1. 871
- Discutitur an talis appetitio sit possibilis, et quo pacto? late a num. 3. 872
11. Prædicti assertores appetitionis divinæ æqualitatis impugnantur, a num. 20. 877
12. Potuisse tamen Angelum ita peccare, quo sensu verum sit? a num. 26. 879
13. Peccasse Luciferum non æquiparentiæ, sed participationis Dei similitudinem inordinate appetendo tandem statuitur, ibid., num. 27. 879
14. Peccatum Luciferi non potuisse esse inordinatum appetitionem unionis hypostaticæ etiam supposito decreto de illa futura, multi dicunt, lib. 7, cap. 13, a num. 5. 882
- Oppositum concluditur, a num. 7. 883
15. De facto id peccatum non patrasse Luciferum, qui doceant, ibid., num. 11. 884
- Probabilius est oppositum, a num. 13. 885
16. Peccarene potuerint Angeli, alia etiam dona gratiæ, præter unionem hypostaticam, aut etiam dona naturæ invidendo, eod. cap. 13, a num. 22. 887
17. Alii tandem contendunt illud Luciferi peccatum fuisse appetitum superioritatis in alios, lib. 7, cap. 14, num. 2. 892
18. In eo appetendi actu deformitates aliquæ discutuntur, ibid., a num. 5. 892
19. Deformitas superioritatis negativæ, seu nolle se Deo homini subjicere, creditur probabilius in eo actu intervenisse, ibid., a num. 19. 896
20. Peccata alia præter superbiam Lucifer in via commisit, lib. 7, cap. 15 per totum. 897
- Unum fuit arrogantia, ibid., a num. 6. 899
- Cui honestati fuerit, aut non fuerit opposita hæc arrogantia, ibid., a num. 10. 900
- Secundum fuit ambitio proprie dicta, actuque distincta a superbia, ibid., num. 14. 902

- An etiam distincta quoad malitiam, *ibid.*, et num. 15.
 Tertium fuit inanis gloria, a superbia similiter distincta, num. 16. 902
 21. Patravit etiam Lucifer principaliter invidiæ peccatum, lib. 7, cap. 15, num. 18 et 20. 902
 Quid sentiendum de impatientia, odio, ira, impietate, *ibid.*, a num. 19. 903
 Quid de blasphemia et mendacio, num. 35. 908
 Quid de acidia et pusillanimitate, num. 42. 909
 Quid de infidelitate, vide *INFIDELITAS*.
 22. Peccasse multos alios Angelos præter Luciferum, de fide est, lib. 7, cap. 17, num. 1. 915
 Fuisse illos ex omnibus ordinibus probabile videtur, *ibid.*, a num. 2. 915
 23. Quota pars de facto inducta est a Lucifero ad peccatum, *ibid.*, a num. 6. 916
 An et quomodo fuerit inducta, vide *LUCIFER*, num. 5.
 24. Primum peccatum aliorum Angelorum a Lucifero fuisse concupiscentiæ carnalis, qui velint, lib. 7, cap. 18, num. 1. 922
 An et quomodo hoc possit verificari? num. 2 et 3. 922
 25. Fuisse tamen primum illud peccatum etiam superbiam, *ibid.*, num. 4. 923
 26. Objectum hujusmodi superbiæ videtur fuisse unio hypostatica, non sibi, sed Lucifero communicanda, *ibid.*, a num. 2. 922
 27. Quando peccarint prædicti Angeli, et an in primo creationis instanti peccare potuerint? vide *INSTANS*, num. 18 et 19.
 28. Quomodo si peccarent Angeli in primo instanti, eorum peccatum Deo tribueretur? lib. 7, cap. 20, num. 52. 949
 29. Peccare potuit Angelus per primum actum a se elicatum, *ibid.* num. 64. 953
 Non potest tamen in gratia creatus peccare in eodem instanti, num. 65. 953
 30. Peccare an possit homo in primo instanti usus rationis, cap. 20, num. 61. 952
 31. Quæ, et quales fuerit circumstantiæ peccato Angelorum intrinsicæ? lib. 7, cap. 19, num. 1. 953
 Quid de extrinseca loci circumstantia dicendum? num. 2. 953
 De extrinseca temporis, vide *INSTANS*. Et an tempus hoc peccati Angelorum præcesserit tentationem hominum? lib. 7, cap. 21, a num. 11. 956
 32. Peccatum Luciferi quomodo omnium gravissimum dicendum sit? lib. 7, cap. 7, num. 7. 841
 33. Peccatum Angelorum an fuerit remissibile? lib. 8, cap. 1, a num. 4. 959
 Cur dicatur moraliter irremissibile? *ibid.*, num. 14, speciatim num. 24. 962 et 965
 34. Peccatum nullum etiam veniale, admiserunt sancti Angeli, lib. 8, cap. 1, num. 12. 961
 Eos peccare negligenter exequendo ministeria sibi commissa, erronee sentit Origenes, et eum secutus Calvinus, lib. 6, cap. 7, num. 1. 668
 35. Peccare possint Angeli contra solum naturale præceptum, vide *PRÆCEPTUM*.
 36. Peccati hominum et Angelorum comparatio, lib. 7, cap. 19, num. 1. 931
 37. Peccata hominum quo pacto omnia ex actione daemonum dicantur provenire? vide *TENTATIO*, num. 10 et 11.
 38. Ad peccatum ex malitia deesse debet scientia, et abesse passio, lib. 7, cap. 5, num. 30 et 31. 824
 39. Peccatum veniale ex quibus circumstantiis fiat mortale? lib. 3, cap. 8, a num. 7. 395

PENETRATIO.

1. Penetrare corpora ratione dotis gloriosæ, falso dicuntur Angeli, lib. 1, cap. 6, num. 20. 27
2. Penetratio sola non est illapsus, lib. 4, cap. 9, num. 5. 459

PERFECTIO.

1. Perfectio simpliciter, vel non simpliciter, quæ dicitur? lib. 1, cap. 7, num. 3. 32
  2. Perfectiones quas, et quo pacto vendicent Angeli, lib. 1, cap. 8, a num. 2. 34
  3. Perfectio angelicæ naturæ quanta? vide *ANGELUS*, num. 4.
  4. Perfectio naturalis fueritne Angelis mensura, vel causa gratiæ, et aliarum supernaturalium perfectionum? lib. 5, cap. 10, a num. 3. 611
  5. Perfectiora an semper contineant eminenter minus perfecta? lib. 4, cap. 25, num. 6. 517
- An semper uniant in se quæ in inferioribus dividuntur, cap. 29, num. 10. 528

PERSEVERANTIA.

1. Perseverantia Angelis fuit ad salutem necessaria, lib. 5, cap. 12, num. 3. 624
2. Perseverantia duplex distinguitur, *ibid.* 624
3. Perseverantia Angelorum fuit in innocentia perfecta, *ibid.*, num. 4. 625
4. Perseverarunt Angeli omnes, qui in secunda mora bene deliberarunt, Luciferoque restiterunt, eodem cap. 12, num. 6. 625
5. Ad perseverandum receperunt Angeli sancti, in secunda mora, auxilium præveniens majus, etiam in ratione auxilii, quam receperint mali, *ibid.* a num. 19. 630

PERSONA.

1. Personæ divinæ, an, et quomodo apparuerint visibiliter etiam extra mysterium Incarnationis? vide *APPARITIO*.

PHANTASIA, PHANTASMA.

1. Phantasiæ immutatio per hoc phantasma potius quam per illud, unde proveniat, lib. 6, cap. 16, num. 15. 741
- An mediis spiritibus vitalibus possint ab Angelis phantasmata ab uno homine in alium transportari? *ibid.*, a num. 16. 742
2. Phantasmata vel species illis respondentes nequeunt ab Angelis per se produci, lib. 6, cap. 16, num. 8. 739
  3. Phantasmata quomodo inserviant illustrationi Angelorum, *ibid.*, a num. 11. 740
  4. Plura phantasmata rerum distinctarum an resideant in eadem parte spiritus vitalis, vel cerebri, *ibid.* a num. 14. 741
  5. Plura per modum plurium an cognoscat Angelus, vide *COGNITIO*, ad finem.

PŒNA.

1. Pœnæ damnatorum divisio, in essentialem et accidentalem, in damni et sensus, lib. 8, cap. 4, per varios numer.
2. Privatio gratiæ quo pacto dici queat pœna damni, *ibid.*, num. 9. 975
3. Pœna damni accidentaliter infligi potest a Deo positive, *ibidem*. 975

4. Ad pœnam sensus pertinere tristitiam de amissa gloria, qui velint, lib. 8, cap. 5, num. 1. 976
- Qui ad pœnam damni? num. 2. 976
5. Pœna damni sufficienter salvatur in sola privatione visionis Dei, *ibid.*, num. 3. 976
- Tristitia, et alia mala quæ illam necessario consequuntur sub pœna damni comprehenduntur, a num. 4. 976
6. Omnis pœna quantumvis sensus dicitur, involvit aliquod damnum, *ibid.* 976
7. Pœna sumit denominationem ab eo quod gravius est, vel certe principaliter a puniente intentum, num. 6. 977
8. Pœna damni in damnatis, an, et quomodo sit inæqualis, eodem cap. 5, a num. 7. 977
9. An, et qualem pœnam in intellectu dæmones contraxerint, lib. 8, cap. 6, a num. 1. 978
10. Pœna, vide *FLETUS, FRIGUS, IGNIS, DIES JUDICII*.
11. In pœnis alterius vitæ an et quomodo dæmones sint divinæ justitiæ ministri? lib. 8, cap. 20, num. 1. 1084
12. Pœnæ hujus vitæ ministerium dæmonum frequenter hominibus infliguntur, *ibid.*, a num. 2. 1084
- An hoc fiat, jubente, vel tantum permittente Deo, *ibid.*, a num. 7. 1086
13. Pœnis hujus vitæ infligendis, an aliqui sancti Angeli sint deputati, lib. 6, cap. 19, a num. 5. 761
- Speciatim, num. 8. 762
14. Quibus hominibus Deus has per Angelos bonos aliquando infligat, *ibid.*, a num. 6. 762
15. Pœnæ omnes corporales, quæ a causis externis proveniunt, an a dæmonibus procurentur, lib. 8, cap. 20, num. 10 et 11. 1087

PŒNITENTIA.

1. Pœnitentia duplex, et quo pacto illius capaces sint, aut non sint Angeli, lib. 3, cap. 10, num. 28. 412
2. Si pœnitentiam egissent Angeli lapsi, an forent æternæ salutis capaces? lib. 5, cap. 12, num. 4. 625
3. Eam nunquam Angeli sancti egerunt, *ibid.* 625
- Cur, et quomodo Angeli lapsi impotentes fuerint ad pœnitendum? lib. 8, cap. 1, a num. 14. 962
4. Pœnitentiam tandem aliquando habituros dæmones, et veniam obtenturos, qui delirent, lib. 8, c. 7, num. 1. 983
- Refelluntur, a num. 3. 983

POSSIBILE.

1. Possibilium omnium species connaturales an habeant Angeli, lib. 2, cap. 13, a num. 11. 175
- An saltem supernaturaliter eis infundi possit, *ibid.*, num. 13. 175

POTENTIA MOTIVA.

1. Potentia sui directe motiva carere Angelos, qui dicant, lib. 4, cap. 23, num. 2. 511
- Oppositum ostenditur ex Scriptura, num. 3, et ratione, num. 6. 511 et 512
2. Hæc potentia nec est intellectus, nec voluntas, eodem lib., cap. 24, num. 1 et 2. 513
3. Potentia motiva est mere activa, minusque convenit cum voluntate, quam voluntas cum intellectu, eod. cap. 24, num. 2. 513
- Minorem rationem distinctionis a substantia angelica vendicat, quam intellectus, et voluntas, n. 4. 513
4. Revera tamen distingui a substantia, probatur, num. 5. 514

5. Potentia motiva Angeli non habet terminum velocitatis in movendo, *ibid.*, a num. 7. 514
  - Quomodo hæc potentia sit in omnibus Angelis par? *ibid.*, num. 11. 515
  6. Potentia hæc motiva etiam est ad movenda corpora, lib. 4, cap. 27, a num. 2. 521
  - Est connaturalis etiam dæmonibus, *ibid.* 521
  - Resultat a gradu communi ad spiritualia, et corporalia, lib. 4, cap. 29, num. 8. 528
  7. Potestas unius Angeli in alterum naturalis est. Non est jurisdictionis, sed tantum physica, ac proinde ad movendum localiter, lib. 4, cap. 28, n. 7. 524
  - Imo licet moralis foret, motivam localiter requireret tanquam administram, num. 8. 525
  8. Potentia motiva licet esset ipsa voluntas, motio tamen non esset actus ab ea elicitus, sed imperatus, *ibid.*, num. 10. 525
  9. Potentiam motivam ab intellectu et voluntate non distingui, qui velint, eorumque fundamenta, lib. 4, cap. 29, a num. 1. 525
  10. Probabilius alii distinguitur, num. 4. 526
  - Imo etiam ab actibus immanentibus ipsius intellectus, et voluntatis, num. 6 et 7. 527
  11. Eadem est potentia, qua Angelus se, et alia movet, eod. cap. 29, num. 4. 526
  12. Potentia motiva Angeli an habeat terminum in movendo, tam ex parte voluntatis, quam resistentiæ mobilis, et spatii, lib. 4, cap. 23, per totum. 511
  13. Per potentiam motivam an possint Angeli ordinem universi invertere, lib. 4, cap. 26, num. 6. 508
- Potentia ordinaria, vide *ORDINARIA POTENTIA*.
1. Potestates, vide *CHORUS*, num. 5.

PRÆCEPTUM.

1. Præceptum affirmativum aliquando obligat pro brevissima mora, imo pro instanti, lib. 7, cap. 5, num. 17. 820
2. Præceptum speciale positivum dari potuit Angelis, quod violando peccarent; imo de facto datum fuisse probabile est, lib. 7, cap. 13, num. 28 et 29. 889
- Sine ullo tamen præcepto positivo, dari in Angelis peccatum potuit, a num. 30. 890

PRÆDESTINATUS.

1. Prædestinatorum numerus majorne in Angelis, an in hominibus? lib. 1, cap. 11, num. 6 et 7. 45
- Major in Angelis bonis quam in malis, in hominibus e contra, *ibid.* 45
- An totidem homines prædestinati, quod fuerunt Angeli reprobat? eod. num. 7. 45
2. Prædestinatorum numerum per revelationem cognoverunt Angeli sancti, lib. 6, cap. 5, num. 15. 654
3. Prædestinatos solos habere custodes Angelos quidam falso senserunt, lib. 6, cap. 17, num. 12. 750

PRÆSENTIA.

1. Præsentia, seu indistantia dari potest inter spiritum et corpus, etiam non informando, lib. 4, cap. 1, num. 2, et cap. 4, a num. 3. 368 et 375
2. Hæc præsentia localis non competit Angelis modo quantitativo, eod. cap. 1, a num. 6. 369
3. Præsentia ordinis, quam induxit Durandus pro loco Angelorum, triplex distinguitur, lib. 4, cap. 1, num. 13. 426

PRÆSUMPTIO.

1. Præsumptio virtuti spei opposita in Lucifero viatore non dabatur, lib. 7, cap. 15, num. 10 et 11. 900

Imo nec praesumptio opposita magnanimitati, n. 12. 901
Dabatur tamen ea, quae opponitur humilitati, et ab
arrogantia non distinguitur, num. 13. 901

PRÆTERITUM.

1. Præteritos effectus naturales possunt Angeli certo cognoscere, lib. 2, cap. 12, num. 1. 164
Item per speciem alienam effectus, aut vestigii relictī, præteritam causam conjectare, num. 3. 165
2. Præterita omnia; per innatas species posse Angelos certo cognoscere, qui dicant, ibid., num. 4. 166
- Id falsum, si in præsentia, dum existent, cognita non fuerint, num. 5 et 8. 166 et 167
3. Præterita immediate, et in seipsis cognoscere, est proprium divinitatis, sicut et futura, ib., a n. 5. 166
4. Ad præteritorum memoriam in Angelis requiritur aliquid relictum, ex præsentium cognitione, ibid. a num. 9. 168
5. Quid illud tandem sit, et a quo producat? n. 13 et 14. 169

PRINCIPATUS, vide CHORUS, NUM. 5.

PRIVATIO.

1. Privatio an in se directe cognosci possit, lib. 2, cap. 29, num. 50. 299
- Ejus intuitiva cognitio qualis esse possit, ibid., num. 51. 289
- Privatio gratiæ quo pacto dici queat poena damni, vide POENA, num. 2.

1. Projectio quomodo fiat ab Angelo, vide MOTUS, num. penultimo.

1. Propinquitatis, vide DISTANTIA per totum, et MOTUS, num. 11.

1. Propositio immediata, vel mediata in Angelis quæ dicatur? vide verbo COGNITIO.

Q

QUALITAS.

1. Qualitas corporea in spiritu, nec divinitus produci valet, lib. 8, cap. 14, a num. 29. 1043
2. Qualitatem spiritualem doloriferam imprimit divinitus ignis in spiritus damnatos, ib., a n. 44. 1047
- Cujus speciei sit hæc qualitas, et quod ejus immediatum subjectum? num. 45. 1048
- An formalem repugnantiam habeat cum gratia? num. 47. 1048
3. Qualitas spiritualis significans ad placitum cogitationes cordis in Angelis fictitia, lib. 2, cap. 26, a num. 8. 337
4. Quas qualitates producere queant Angeli, vide ACTIO, num. 3.

QUIES.

1. Quies quando necessario datur in tempore, quando non necessario? lib. 4, cap. 21, num. 11. 506

R

RAPHAEL.

1. Raphael Angelus ad quem ordinem, seu chorum spectet, lib. 6, cap. 10, a num. 31. 394

RATIONALE.

1. Rationalis creatura media inter Angelum et hominem, impossibilis, lib. 7 cap. 3, num. 17. 807
Licet admitteretur, esset libera, et peccabilis, ibid. 807

2. Rationalis creatura determinata ad unum impossibilis est, ibid., num. 18. 808

1. Recordatio præteritorum, vide PRÆTERITUM.

REDEMPTOR, REDEMPTIO.

1. Redemptor Angelorum non fuit Christus, lib. 6, cap. 2, n. 9, et cur? lib. 7, cap. 18, n. 28. 640 et 931
2. Redemptionis mysterium, quod in via Angeli non cognoverunt, in Verbo viderunt, lib. 6, cap. 5, num. 6. 816
- Vide etiam CHRISTUS.
1. Relatio transcendens non mutatur absque mutatione formæ absolutæ: non sic prædicamentalis, lib. 6, cap. 6, num. 23 et 24. 833

REPROBUS.

1. Reprobi an habeant Angelum custodem, lib. 6, cap. 17, num. 12. 918

Vide DAMNATI.

S

SCIENTIA.

1. Scientia de singularibus in Angelis datur, non in hominibus, lib. 2, cap. 8, num. 6. 142
2. Scientia infusa de futuris contingentibus, in seipsis, an possibilis? lib. 2, cap. 10, num. 11. 156
- Vide etiam COGNITIO.

SERAPHIM.

1. Seraphini apud Isaiam, cap. 6, fuerintne ex supremo ordine supremæ Hierarchiæ, lib. 6, cap. 10, num. 2. 684
2. Seraphini an aliquando mittantur, ibid. 684
- Vide etiam CHORUS, num. 5.

SIGNUM.

1. Per signa sensibilia loqui Angelos, qui dicant? lib. 2, cap. 26, num. 4. 235
- Refelluntur, num. 5. 236
- Loqui per signa spiritualia instrumentalia, plures aiunt, ibid., num. 6. 236
2. Quidnam sint hæc signa discutitur, ibid., num. 8 et 9. 237
- Nec ad placitum, nec naturaliter significare queunt, a num. 11. 238
- Produci non possunt per actum volendi loqui, num. 17. 240
- Nec etiam per actus ipsos, quos per talia signa vult Angelus manifestare, num. 18. 240
3. Prædicta signa si admitterentur in ipsa Angeli substantia inhaerent, num. 22. 241
- Nec a voluntate Angeli in suo esse penderent, sed semper conservarentur, num. 23. 242
- Nec rursus per ea sola signa Angeli colloquerentur, num. 24. 242
4. Talibus signis Angelus non uti, longe probabilius est, ibid., num. 25. 243
- Vide etiam LOCUTIO.

SIMUL.

1. SIMUL quid significet? lib. 1, cap. 3, num. 10. 10
1. Situs per se non competit Angelis, nec item esse supra, vel infra, aut similis alia loci differentia, lib. 4, cap. 8, num. 13. 457

SPATIUM.

1. Ad spatium imaginarium egredi non possunt Angeli

ex hoc mundo, de lege ordinaria, lib. 4, cap. 2, num. 10. 431

2. In eo spatio existere, seu in nihilo, quem sensum præferat? lib. 4, cap. 8, num. 12. 457

Vide LOCUS.

SPECIES INTENTIONALIS.

1. Species intelligibiles in Angelis, qui negent, lib. 2, cap. 3, a num. 2. 93
- Dantur revera ab intellectu distinctæ ad cognoscendum alia a se proxime et directe, ibid., a n. 6. 95
2. Species intelligibiles non sunt ejusdem naturæ cum objecto, ibid., num. 24. 102
- Specie non eget Angelus ut se intueatur, lib. 2, cap. 4, a num. 7. 107
- Nec item ut suas proprietates, num. 19. 112
- An et percipiat accidentia contingentia, quæ in se forte habet? num. 20. 112
3. Speciem sui Angelus in Angelum non imprimi, lib. 2, cap. 5, num. 26 et 27. 123
4. Species ab objectis materialibus accipere naturaliter Angelus non potest, lib. 2, cap. 6, a n. 8. 127
- Eas a Deo habet concreatas, a num. 13. 128
5. Species eorumdem objectorum materialium duplicatas non habet Angelus, ibid., a num. 19. 130
- Nec peculiare singulorum individuum, n. 21. 131
- Sed per unam universalem multa cognoscit individua, ibid., et cap. 13, num. 5. 131 et 172
6. Species concreatæ Angelis, cur non sint supernaturales? eod. cap. 6, num. 24. 133
7. Species intelligibiles non manarunt ab essentia vel intellectu Angelorum, lib. 2, cap. 7, a num. 4. 135
8. Sunt tamen ita connaturales ut sine miraculo negari eis nequeant, ibid., a num. 11. 138
- An etiam sive violentia? num. 14 et 15. 141
9. Species eadem sufficit ad representandam objecti essentiam et existentiam, lib. 2, cap. 8, n. 2. 141
- Item et individuum, ac ejus prædicata essentialia, num. 3. 141
10. Species rerum singularium materialium non sunt negandæ, ibid., num. 6. 142
11. Species universalis præcise representantes, si in Angelis admittantur, sunt acquisitæ, ibid., num. 4 et 10. 142 et 144
12. Species Angelorum non immutantur, ex eo quod singularia antea cognita abstractivè, denuo intuitive cognoscantur, lib. 2, cap. 11, a num. 3. 157
13. Species Angelorum multa representant, quæ nunquam erunt, ibid., num. 18 et 19. 164
14. Species memorativæ in Angelis generantur ex ipsorum cognitione, lib. 2, c. 12, n. 13 et 14. 169
15. Species innatas omnium possibilium naturalis ordinis an habeant Angeli? variæ sententiæ afferuntur, lib. 2, cap. 13, a num. 1. 170
16. Species innatæ Angelis immediate solum sunt de rebussingularibus, aliquando futuris, ib., n. 11. 175
17. Species omnium possibilium, an saltem divinitus possint Angelo communicari? ibid., num. 13. 175
18. Species universales, et particulares in Angelis dari quomodo intelligendum? lib. 2, cap. 14, num. 1. 176
19. Species omnes Angelorum particulares esse, ac adeo pro pluralitate objectorum, plures, qui dicant? ibid., num. 1 et 2. 176
20. Unam tamen speciem pro multis objectis sufficere non repugnat? ibid., num. 3. 176
- Imo de facto tales sunt pleræque Angelorum species, num. 5. 177

Objectum adæquatum earum quodnam sit? n. 11. 179

21. Non repugnat unam speciem Angeli representare naturas sub certo genere syncategorematicè infinitas, eod. cap. 14, num. 13. 180

Non sic de specie representante infinitam multitudinem non terminatam ad aliquod extremum finitum, num. 15. 181

22. Non omnes Angelorum species sunt universales, ibid., num. 16. 181

Quarum rerum particulares habeant? ibid., et cap. 26, a num. 37. 181

23. Species Angelorum eo sunt universales, quo ipsi sunt nobiliores, lib. 2, cap. 15, a num. 4. 183

Id verum est non solum de nobilioribus in gradu generico, sed etiam specifico, cap. 16, a n. 4. 186

24. Ad specierum universalitatem quæ pluralitas in objectis sufficit? ibid. a num. 8. 187

25. Species representans omnia creata, et creanda de facto dari potest naturaliter, ibid., num. 11. 189

An talis sit supremi Angeli species? ib., et n. 20. 192

26. Species universalis solum habent Angeli comparate ad inferiores Angelos, non vero ad æquales, aut ad superiores, lib. 2, cap. 14, num. 16, et cap. 16, num. 12 et 14. 181 et 189

27. An singulæ species Angeli superioris sint universales singulis speciebus inferioris, eod. cap. 16, a num. 16. 191

28. Species quidditativa Dei non est connaturalis Angelis, nec initio eis data, lib. 2, cap. 17, n. 4. 194

29. Species inditas actuum alienæ voluntatis non habent Angeli, lib. 2, cap. 23, a num. 17, et cap. 24, a num. 4. 226 et 227

30. Species intelligibilis quomodo dici possit signum objecti? lib. 2, cap. 26, num. 10. 237

31. Species intelligibiles suorum actuum Angeli aliis imprimunt, lib. 2, cap. 27, num. 38, et cap. 28, num. 2. 255 et 257

Hæ species cur non necessario imprimantur, ibid. a num. 4. 258

32. Species ab Angelo loquente in audiente impressa, ab aliis non videtur, lib. 2, cap. 27, num. 26. 251

33. Speciem sui actus interni nequit imprimere anima conjuncta in Angelum, ibid., num. 68. 279

Nec e contra Angelus in animam conjunctam, n. 69 et 71, et lib. 6, cap. 16, a num. 22. 280 et 743

Imo nec si eam imprimeret, posset anima per illam, actum internum Angeli naturaliter cognoscere, eod. cap. 28, num. 60. 277

34. Speciebus universalibus uti possunt Angeli inadæquate, lib. 2, cap. 37, num. 14. 353

35. Species una an inservire possit ad plura ut plura, ac per distinctos actus, cognoscenda, ibid., num. 31 et 32. 359

SPIRITUS, SPIRITUALIS.

1. Spiritus vocabulum in Scriptura significare substantiam incorpoream, ostenditur, l. 1, c. 6, n. 8. 23
2. Spiritualitatis gradus communicabilis est creaturis, lib. 1, cap. 5, num. 6, et cap. 6, num. 22. 18 et 27
3. Spiritus capax est præsentiae, propinquitatis, et distantiae etiam respectu corporum, lib. 4, cap. 18, num. 6. 493
4. De spiritualibus philosophandum instar corporalium quomodo verum sit? lib. 4, cap. 28, num. 5 et 6. 524
5. Spirituali modo non repugnat aliquis extensio et divisibilitas, lib. 4, cap. 17, a num. 13. 490